

венна система. Той е Китайския народъ. Обрядната книга, прѣведена отъ г. Био синъ, съчинена прѣди три хиляди години, описва сжщитѣ обряди които се употрѣбляватъ и днесъ. Желателна ли е такъва една неподвижностъ? Този прѣувеличенъ съхранителенъ духъ не е попрѣчилъ на Китайцитѣ да бжджтъ едни отъ най проташкитѣ и най развратенитѣ народи въ вселенната. Много стари обичаи сж били нови, и сж замѣстили други обичаи които сж били стари. Всякой на ново въведенъ обичай прѣдставлява нѣщо революционерно до гдѣто се аклиматизира, и, слѣдъ като се въплоти въ великитѣ учрѣждения, той се вижда да е неотдѣленъ отъ тѣхъ. Германский авторъ счита за велика революция промѣнението часътъ на ядението. Но подиръ сто години ние може би да се върнемъ на изоставенитѣ часове, и привърженицитѣ на семейното съхранение ще кажжтъ пакъ че това е една революция. Бранението на обичаитѣ които сжществуватъ е добро, когато тѣ не сж вредителни; но жалението за загинжлитѣ обичаи е бесполезно, и повръщанието къмъ тѣзи обичаи е често едно дѣтинско суевѣрие. Въ срѣднитѣ вѣкове врегеното бѣше единъ видъ символъ на семейний животъ; въ послѣдно време, Германскитѣ княгини, подъ влиянието на романтичскитѣ идеи, сж взѣли пакъ врегеното: това не е ли дѣтинство? Ако се касаеше до нѣкои повече или по малко поетически обичаи, нѣма какво да сп каже. Но върху това авторътъ гради цѣла една общественна система. Напримѣръ, това което той казва за *долгътъ*, въ противоположностъ на *семеитството*, е наистина